

πυρὸς οὐχ ὡς ἀπροσδεεῖς τοῦτο πάσχουσιν, ἀλλὰ περιου-
 σία καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἐν αὐτοῖς θερμοῦ· ὥστε καὶ κατὰ
 τοῦθ' ὑπερέχειν τὴν τοῦ πυρὸς χρείαν, ὡς εἰκός. τὸ μὲν
 ὕδωρ οὐδέποτε τοιοῦτον, ὥστε μὴ δεῖσθαι τῶν ἐκτός, τὸ
 5 δὲ πῦρ ὑπ' ἀρετῆς πολλῆς καὶ αὐταρκεῖς. ὡς οὖν στρα- C
 τηγὸς ἀμείνων ὁ παρὰσκευάσας τὴν πόλιν μὴ δεῖσθαι
 τῶν ἔξωθεν συμμάχων, οὕτω καὶ στοιχεῖον τὸ τῆς ἔξω-
 θεν ἐπικουρίας παρῆχον πολλάκις μὴ δεομένους. τοῦτο
 ῥητέον [πολλάκις] καὶ περὶ τῶν ἄλλων ζώων, ὅσα μὴ πυρὸς
 10 δεῖται. καίτοι γ' εἰς τοῦναντίον λάβοι τις ἄν, τὸ χρησιμώ-
 τερόν εἶναι τοῦτο, ὃ χρώμεθα μόνοι καὶ μάλιστα <οἱ> τὸ
 βέλτιον ἐκ λογισμοῦ λαβεῖν δυνάμενοι· ἐπεὶ τί λόγου
 χρησιμώτερον ἢ ἡμᾶλλον ἀνθρώποις λυσιτελέστερον; 'ἀλλ'
 οὐ πάρεστι τοῖς ἀλόγοις.' τί οὖν; διὰ τοῦθ' ἦττον ὠφέλι-
 15 μον <τὸ> ἐκ τῆς προνοίας τοῦ βελτίονος εὐρεθέν;

12. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τοῦτο τοῦ λόγου γεγόναμεν, τί τέ- D
 χνης τῶ βίῳ λυσιτελέστερον; τέχνας δὲ πάσας καὶ ἀνεῦρε
 τὸ πῦρ καὶ σώζει· διὸ καὶ τὸν Ἡφαιστον ἀρχηγὸν αὐτῶν
 ποιοῦσι. καὶ μὴν ὀλίγου χρόνου καὶ βίου τοῖς ἀνθρώποις
 20 δεδομένου ὁ μὲν Ἀρίστων (SVF I 403) φησὶν ὅτι ὁ ὕπνος
 οἶον τελώνης τὸ ἥμισυ ἀφαιεῖ τούτου· ἐγὼ δ' ἂν εἴποιμι
 ἡμιόπερ σκότος*** ἐγεήγορεν αἰεὶ διὰ νυκτός, ἀλλ'
 οὐδὲν ὄφελος τῆς ἐγρηγόρσεως, εἰ μὴ τὸ πῦρ τὰ τῆς
 ἡμέρας ἡμῖν παρεῖχεν ἀγαθὰ, καὶ τὴν <πυρὸς> ἡμέραν νυκτός